

Stykke (jfr. Vædringsforslag Nr. 4) som en ny § 7. —

Da det erhvervede Patent er en Formuegenstand, som efter Omstændighederne kan have en anseelig Værdi, finder Udvalget, at det kun bør kunne bestemmes ved Lov — ikke, som i § 8 foreslaaet, af Regeringen — at Opfindelsen skal kunne bruges af Staten, eller Patentet bortfalde, ligesom det findes rigtigere at lade Erstatningen bestemmes af særlig dertil udvalgte Mænd fremfor af Patentkommissionen, som ikke kan antages at være udrustet med særlig Kundskab til Vurdering af Erstatning.

I Henhold hertil stiller Udvalget Vædringsforslagene Nr. 15 og 16.

Medens Vædringsforslagene Nr. 17 og 18 til § 9 næppe behøve nærmere Omtale, skal Udvalget bemærke, at det anses for hensigtsmæssigt at foreskrive, at de paa en vis Tid udnævnte Medlemmer af Patentkommissionen saa vel som de til Deltagelse i Behandlingen tilkaldte sagkyndige aflægge skriftlig Ed, jfr. Lov om Oprettelse af en Sæ- og Handelsret m. m. af 19de Februar 1861 § 7. Saadan Ed bør navnlig ogsaa være rettet paa Overholdelse af den Medlemmerne paahvilende Taushedspligt. Hertil sigter Vædringsforslag Nr. 19.

Til § 10 er stillet et Vædringsforslag (Nr. 20), som ikke behøver nærmere Omtale.

Vædringsforslag Nr. 21 gaar ud paa, til § 11 at føje en Del af det fra § 5tagne Indhold med en Omredaktion. —

Til § 12 har Udvalget stillet et Par mindre væsentlige Vædringsforslag (Nr. 22, 23 og 24), som ikke trænge til nærmere Forklaring.

Udvalget har ment, at det i § 15 omhandlede Afslag paa Ansøgningen ikke bør finde Sted, uden at der er givet Ansøgeren Lejlighed til at udtale sig. Det er nemlig en nærliggende Mulighed, at de Mangler, der kunde foranledige Kommissionen til at afflaa Ansøgningen, blot bero paa en uheldig Fremstilling, mangelfuld Forklaring eller

endog paa en ren Misforstaaelse af Ansøgningen, og det vilde i disse og lignende Tilfælde være ubilligt mod Ansøgeren, at han ikke fik Lejlighed til at forklare sig. Selvfølgelig maa det bero paa Kommissionen, om den vil afsætte ham Oplysning skriftlig eller tilsige ham til at afgive den mundtlig. En Nægtelse af Patent paa dette Stadium bør ikke finde Sted, medmindre Patentkommissionen derefter finder det utvivlsomt, at Betingelserne for dets Meddelelse ej ere til Stede. I Henhold hertil har Udvalget under Nr. 25 stillet Forslag til en forandret Affattelse af § 15.

Den i § 18 2det Stykke indeholdte Bestemmelse om, at Kommissionen, efter at Bekendtgørelse har fundet Sted, kan indhente Erklæringer fra Myndigheder, der have særlig Sagkundskab angaaende den paa gældende Opfindelse, synes at have sin rette Plads som 2det Stykke i § 17. Udvalget foreslaar derfor — som Vædringsforslag Nr. 26 —, at ovennævnte Bestemmelse med en mindre Omredaktion finder Plads paa sidstnævnte Sted.

Vædringsforslag Nr. 27 er en ren Redaktionsændring og Nr. 28 en Følge af Forslaget Nr. 26.

Til § 20 har Udvalget stillet et Forslag (Nr. 29), som er en Konsekvens af Forslag Nr. 10 og gaar ud paa, her at indsætte nærmere Bestemmelse om Afgiften for Patentets Udstedelse. —

Vædringsforslagene Nr. 30 og 31 ere Rettelser, fremkaldte ved Forslaget Nr. 7.

I Lovforslagets § 23 er det bestemt, at et Patent ved Dom kan kendes bortfaldet, naar Patenthaveren ikke inden 3 Aar efter Patentets Udfærdigelse har udøvet Opfindelsen her i Landet. I Udvalget har det været Genstand for Overvejelse, om det bør fordres, at Patenthaveren skal lade den patenterede Genstand forfærdige her i Landet og den patenterede Fremgangsmaade anvende her. Udvalget holder for, at den nævnte Fordring som Regel bør opstilles. Ligesom det hidtil ved Patentets